

[Sønderby]

danske købmandsforeninger, der kalder rapporten misvisende. Ud fra den betragtning har venstre meget let ved at forsvare det nære samfund og samtidig gå imod offentlighedsførelsen af denne rapport.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Hr. Sønderby mener ikke, at rapporten kan bruges som dokumentation i debatten om discountbutikker. Så vil jeg stille det spørgsmål til hr. Sønderby, om han kender bedre dokumentationsmateriale i den diskussion, som føres om planlægningen og om butiksstruktur, end netop den rapport, som ligger her.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Når de danske købmandsforeninger ikke mener, at denne rapport skal offentliggøres, så mener vi heller ikke, at den kan bruges som baggrund for det. Diskussionen om discountbutikker er foregået i miljøudvalget. Det er dér, hr. Dræbye har diskuteret det, men den her rapport kan ikke bruges. Jeg ved, hr. Gade har læst i rapporten, for jeg fik den lige efter hr. Gade, men hvis hr. Gade har læst det hele, vil han vide, at den ikke trækker nogle plusser og minusser frem, som man kan bruge i diskussionen om discountbutikker.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Nej, det er ikke en tygget dokumentation, hvor man kan slå op på den side og se: sådan er fordelene ved discount, og sådan er fordelene ved nogle andre ting, men det er en dokumentation for, hvordan discountbutikkerne arbejder i dette land. Derfor er det selvfølgelig vigtigt, at en uensureret udgave af rapporten om discountbutikkernes arbejdsform – også deres budgetterede omsætning, deres strategi – kommer frem, også for at indgå i en sådan diskussion.

Lawaetz (FP):

Jeg er enig med hr. Gade om i hvert fald en enkelt ting, nemlig at det er forbrugernes interesser, vi skal varetage. Men hvordan?

Mange forespørgselsdebatter ligner en slags beskæftigelsesterapi for folketingets medlemmer, som om der ikke var langt, langt vigtigere problemer at bruge tid og kræfter på. Men det må vi affinde os med, det er demokratiets ret også at stille overflødige spørgsmål.

Hvad vil man med denne forespørgsel, og hvad kommer der ud af den? Formålet er helt klart: man vil først og fremmest genere industriministeren og dermed regeringen. Det er beklageligvis i dag ABC i socialdemokratiets oppositionspolitik, og SF og VS springer gerne med på vognen – destruktiv, negativ debat i stedet for noget konstruktivt, som vi har hårdt brug for. Når vi når aften, er der intet kommet ud af det, ud over at man har luftet sine meninger, som snarere vil grave grøfter end det modsatte.

Fremskridtspartiet har og har altid haft den grundholdning, at alt overflødigt arbejde i den offentlige sektor skal undgås som et meget væsentligt led i de besparelser, der er nødvendige for at bringe landets økonomi på fode. Jeg vil derfor gentage, at monopoltilsynet og alt, hvad dermed følger, er overflødigt efter vor opfattelse. Det koster mange penge, ikke alene for den offentlige sektor, men – næsten værre – for alle de firmaer og brancher, som monopoltilsynet for at holde sig selv i beskæftigelse finder på at bæere med en undersøgelse.

Det, vi diskuterer i dag, er et særlig grelt tilfælde: en omfattende rapport om discountbutikker. Nu skændes man om, hvorvidt dette store og dyre arbejde kun skal være til glæde for en snæver inderkreds eller hele befolkningen skal tage del i en overflødig debat, som man alligevel kun delvis vil forstå – eller misforstå.

De tre partier bag forespørgslen vil have redegørelsen offentliggjort, fordi de på den ene side tror, det vil genere kapitalkoncentration og stordrift, og på den anden side nærer den dybt enfoldige tro, at de såkaldte små købmænd indkøbsmæssigt skal have nøjagtig samme indkøbsbetingelser som storkøbmændene. Det er sådan en tro, hr. Gade har og nok må beholde for sig selv. Bilder man folk ind, at noget sådant kan lade sig gøre, afslører man totalt ukendskab til prisdannelsen og den frie konkurrence. Hvorfor tror man i øvrigt, at de frie købmænd danner kæder? Det skulle vel aldrig være for at købe billige-